

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปกครองตนเอง โดยรูปแบบการปกครองท้องถิ่น (Local self government) เป็นชุดมุ่งหมายสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาประเทศและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารงานพัฒนาชนบทให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถพึงตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่สืบสานมาเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง อันเป็นการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งให้แก่ท้องถิ่นและประเทศชาติโดยส่วนรวม (โภวิทย์ พวงงาน 2550 : 26)

องค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาร่างกฎหมายนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่นที่รัฐให้อิสระในการบริหารงาน มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ซึ่งเป็นเจตนารมณ์ของ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสปกครองตนเองตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยที่ประชาชนสามารถเลือกตัวแทนของตัวเองได้โดยตรงองค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กที่สุด ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตามกฎหมาย โดยองค์กรบริหารส่วนตำบลมีความสำคัญต่อชุมชนในลักษณะที่เป็นองค์กรพื้นฐานของท้องถิ่นและเป็นกลไกที่สำคัญต่อการบริหารพัฒนาและดูแล ทั้งในทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ ในทางทฤษฎีมีความเชื่อว่าองค์กรบริหารส่วนตำบล มีแนวโน้มว่าจะมีศักยภาพสูงใน การพัฒนาชนบท เป็นองค์กรที่มีพลังของประชาชนในท้องถิ่น เป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับประชาชนและทรัพยากรต่าง ๆ ในชนบทซึ่งจะทราบถึงปัญหาความต้องการที่แท้จริงรวมทั้งแนวทางแก้ไขได้เป็นอย่างดีนั้นจะส่งผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อมในชุมชน (วิรช นิภาวรรณ. 2536 : 279) และเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานการจัดการทรัพยากรและพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้อย่างอิสระและคล่องตัวมากขึ้น เนื่องจากองค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรประชาชนที่สามารถกระตุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อ

สะท้อนปัญหาความต้องการของชุมชน หรือสนับสนุนให้ห้องถ่ายทำขึ้นได้ช่วยกันตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ (โภวิทย์ พวงงาม และปรีดี โชติช่วง. 2544 : 38)

ในการบริหารจัดการบ้านเมืองของรัฐในระบบประชาธิปไตย คือ การกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ซึ่งมีความหมายคือ การกระจายอำนาจไปยังประชาชน โดยได้มีพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 ซึ่งในวิสัยทัศน์การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นของคณะกรรมการกระจายอำนาจ ในช่วง 4 ปีแรก (พ.ศ. 2544 – 2547) ของการถ่ายโอนภารกิจตามกรอบของกฎหมายว่าด้วยการสร้างความพร้อมในการรองรับการถ่ายโอนภารกิจหลังจากการถ่ายโอนในช่วง 4 ปีแรกสิ้นสุดลงจนถึงระยะเวลาการถ่ายโอนปีที่ 10 (พ.ศ. 2548 – 2553) ตามกรอบของกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นช่วงเปลี่ยนผ่าน มีการปรับบทบาทของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนที่จะเรียนรู้ร่วมกันในการถ่ายโอน ภารกิจ มีการปรับกลไกความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับราชการส่วนภูมิภาคอย่างกลมกลืน รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องอันจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินกิจการสาธารณูปโภค ตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ประทับใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถพัฒนาขีดความสามารถในการดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความโปร่งใส ซึ่งถือเป็นกลไกในการสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 โดยเน้น การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจของภาครัฐมากขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบล ได้จัดตั้งขึ้นตามนโยบายรัฐบาลในการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่การปกครองท้องถิ่น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองได้และตัดสินใจในการบริการได้ด้วยตนเอง ทั้งด้านการบริหารงานบุคคล การบริหารการเงิน การบริหารงบประมาณ การบริหารการจัดซื้อจัดจ้าง และการจัดเก็บรายได้ เป็นต้น วิถีทางที่ก่อให้เกิดผลสำเร็จสูงสุดในการดำเนินกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ การบริหารการจัดการที่ดี แต่การบริหารการจัดการที่ดีจะเกิดขึ้นได้ปัจจัยหนึ่งก็คือการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือประชาชนท้องถิ่น ซึ่งเป็นเหตุการณ์ของการกระจายอำนาจเพื่อการบริหารจัดการที่เพื่อประโยชน์ของประชาชนและ ท้องถิ่นโดยส่วนรวมนั่นเอง การตัดสินใจที่

จะจัดสรรทรัพยากรอันมีคุณค่าขององค์การบริหาร ส่วนต้นลต้องอยู่บนผลประโยชน์ของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ดังนั้น การกระจายอำนาจทางด้านการบริหารการเงิน การคลัง และการมีส่วนร่วมของประชาชนจึงต้องดำเนินการควบคู่กันไปกับการปรับปรุงโครงสร้างทางการบริหารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการภายในและภายนอกองค์การ รวมทั้งการสร้างกลไกการตรวจสอบ กำกับดูแลที่เข้มแข็งทั้งภาครัฐ และภาคประชาชนท้องถิ่น ทิศทางการบริหาร องค์การบริหารส่วนต้นลึ้งเน้นที่ความร่วมมือจากประชาชนรวมทั้งเป็น ส่วนหนึ่งในการ พัฒนาชาติ เพื่อให้บรรลุผลบั้นปลายที่พึงประสงค์ คือ ประชาชนมีความสงบสุขทางใจ มี คุณธรรม ช่วยគนเองและสามารถปรับตัวอย่างรู้เท่าทันต่อกระแสสมดุลระหว่างการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตลอดจนความเสมอภาคและความยั่งยืนในการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติระหว่างเมืองกับชนบทระหว่างภาคอุดสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม (ข้อที่ ๔ เบญจญาจ. ๒๕๔๖ : ๑๗)

ดังนั้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ถือเป็นประเด็นสำคัญที่สุดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ประชาชนที่ประชาชนจะได้รับการกระจายอำนาจ ซึ่งการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือทั้งภาครัฐ และภาคประชาชน โดย ในส่วนของภาครัฐ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดำเนินการตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะให้มีการ กระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากที่สุด สำหรับในภาคประชาชน อันเป็นไปสู่ท้องถิ่นที่ก่อ การเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริการงานขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เช่น การเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น การติดต่องผู้บริหาร การตรวจสอบการบริหารงาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น จึงเห็นได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นปัจจัย หนึ่งที่สำคัญในการที่จะทำให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนต้นลประับความสำเร็จ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดังเจตนารณ์ของรัฐธรรมนูญ (กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น. ๒๕๕๑ : ๒๑)

จากปรากฏการณ์การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนต้นลยังมีปัญหา กล่าวคือเมื่อ ประชาชนเดือกดึงตั้งนายกองค์การบริหารส่วนต้นลและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนต้นล แล้ว ที่ไม่ได้สนใจว่าผู้บริหารจะไปปฏิบัติหน้าที่อย่างไร คงปล่อยให้เป็นหน้าที่ของผู้บริหาร หรือสภากองค์การบริหารส่วนต้นลดำเนินงานไปเอง ด้วยสาเหตุนี้เองจึงทำให้ผู้วิจัยมีความ สนใจที่จะศึกษาถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์การบริหาร ส่วนต้นลกำแพง ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ

บริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลแพง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลักษณะด้วยความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนและสภาพดังนั้นจากความสำคัญ ดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลแพงว่ามีมากน้อยเพียงใดทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยส่วนรวมและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลแพง อำเภอเกยตรวีสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลแพง อำเภอเกยตรวีสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามการดำเนินการดำเนินการในชุมชน อาชีพ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลแพง อำเภอเกยตรวีสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลแพง อำเภอเกยตรวีสัย จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับปานกลาง
2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลแพง อำเภอเกยตรวีสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามการดำเนินการดำเนินการในชุมชน อาชีพ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลแพง อำเภอเกยตรวีสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลกำแพง อำเภอเกย์ตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งหมด 4 ด้าน ตามแนวคิดของโโคเคน และอัฟฟ์ชอน (Cohen and Uphoff. 1980 : 219) ดังนี้

- 1.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
- 1.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ
- 1.3 ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์
- 1.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วน ตำบลกำแพง อำเภอเกย์ตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 6,494 คน (สำนักงานท้องถิ่นอำเภอเกย์ตรวิสัย. 2555 : 6-8)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วน ตำบลกำแพง อำเภอเกย์ตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 377 คน โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามานาเคน (Yamane. 1973 : 727)

3. ด้านตัวแปร

ในการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปร ดังนี้ คือ

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

3.1.1 การดำรงตำแหน่งในชุมชน

3.1.2 อายุ

3.1.3 หน้ามืออาชีวะ

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลกำแพง อำเภอเกย์ตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามแนวคิดของโโคเคน และอัฟฟ์ชอน (Cohen and Uphoff. 1980 : 219) ดังนี้

3.2.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

3.2.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ

3.2.3 ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์

3.2.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

4. ด้านพื้นที่

พื้นที่ในการวิจัย คือ พื้นที่ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลกำแพง อำเภอ
เกย์ตรีวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 12 หมู่บ้าน ได้แก่ (องค์กรบริหารส่วนตำบลกำแพง. 2555 : 9)

- หมู่ที่ 1 บ้านหนองอ่าง
- หมู่ที่ 2 บ้านดอกรักใหญ่
- หมู่ที่ 3 บ้านไทรทอง
- หมู่ที่ 4 บ้านช่องทราย
- หมู่ที่ 5 บ้านตลาดม่วง
- หมู่ที่ 6 บ้านหนองสาระหงส์
- หมู่ที่ 7 บ้านดอกรักน้อย
- หมู่ที่ 8 บ้านหนองพระบาง
- หมู่ที่ 9 บ้านดอกรักใหม่
- หมู่ที่ 10 บ้านทุ่งสวารค์
- หมู่ที่ 11 บ้านหนองอ่างพัฒนา
- หมู่ที่ 12 บ้านสาระทอง

5. ด้านระยะเวลาในการวิจัย

ใช้ระยะเวลาในการศึกษา เดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2557

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ให้คำนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. องค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2546 ใน การวิจัยครั้งนี้ หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลกำแพง อำเภอเกย์ตรีวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

2. สมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง บุคคลของแต่ละหมู่บ้านซึ่งมาจากการเลือกตั้ง โดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น จำนวนหมู่บ้านละ 2 คน

3. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้ปักธงห้องท้องที่มีอำนาจหน้าที่ในการปักธงคุณและ บำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้แก่บรรดาชายภูริท่อญี่ในชุมชน ตามพระราชบัญญัติ ลักษณะปักธงห้องท้องที่ พ.ศ. 2457 และ พ.ศ. 2551

4. คณะกรรมการหมู่บ้าน หมายถึง คณะกรรมการหมู่บ้าน ในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วน ตำบลกำแพง อำเภอเกย์ตรีสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบด้วยเป็นคณะกรรมการหมู่บ้านโดย ตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปักธง และคณะกรรมการหมู่บ้าน โดยการเลือกตั้ง ได้แก่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

5. ประชาชน หมายถึง ผู้ซึ่งอาศัยในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลกำแพง อำเภอ เกย์ตรีสัย จังหวัดร้อยเอ็ด และมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

6. การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม กิจกรรมและเกี่ยวข้องในชั้นตอนต่างๆ ในองค์กรหรือกระทำในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยร่วมคิด ร่วมตัดสินใจแก้ไขปัญหาเพื่อแสดงถึงความสนใจอย่างจริงจัง เพื่อบรรดุจดุลงนายและยังเกิด ความรับผิดชอบในกิจกรรมที่ร่วมกันกระทำ และร่วมติดตามการดำเนินงานในกิจกรรมที่ได้ ทำร่วมกัน ในที่นี้หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลกำแพง อำเภอเกย์ตรีสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้ง 4 ค้าน ดังนี้

6.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การใช้วิจารณญาณในการ ตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย ท่านเข้าร่วมประชุมในการจัดทำกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ กับ อบต. เป็นส่วน หนึ่งในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาและร่วมวางแผนกิจกรรมร่วมกับ อบต. มีส่วนร่วมในการเสนอ แนวทางในการพัฒนาหมู่บ้านร่วมกับ อบต. มีส่วนร่วมตัดสินใจในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ มี ส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการในการตรวจรับงาน เช่น ถนน ทางระบายน้ำ อื่น ๆ อบต. และให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจวางแผนนโยบายพัฒนาหมู่บ้าน

6.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ หมายถึง การไปมีส่วนร่วมกับองค์การ บริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติการ การดำเนินกิจกรรม/โครงการ ประกอบด้วย อบต. ไว้วางใจ ให้ท่านเป็นตัวแทนในการประชาสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับ อบต. เป็นผู้หนึ่งที่ได้รับการ คัดเลือกเป็นคณะกรรมการในการบริหารจัดการของ อบต. มีส่วนร่วมกับ อบต. ในการบริหาร จัดงานประจำปีประจำหมู่บ้าน เข้าประชุมร่วมกับ อบต. ทุครั้ง เมื่อมีการบริหารจัดการค้าน กิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ภายในหมู่บ้าน มีส่วนร่วมประชุมการจัดทำกิจกรรมหรือประจำปี

ประจำหมู่บ้าน อบต. ให้ท่านมีบทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในหมู่บ้าน และอบต. สนับสนุนเงินงบประมาณเพื่อพัฒนาหัตถกรรมของหมู่บ้าน เช่น ผ้าทอ

6.3 ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ หมายถึง กิจกรรม/โครงการ ขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ประกอบด้วย ท่านได้รับความสะดวกสบายในเส้นทางชาร์ทที่อบต. ได้ปรับปรุง หมู่บ้านของท่านมีรถดับเพลิงรถยะ คอยให้บริการภัยในหมู่บ้าน ได้รับความสะดวกสบายจากการพัฒนาระบบไฟฟ้า น้ำประปาของ อบต. หมู่บ้านของท่าน ได้รับความปลอดภัยจากการจัดตั้งกลุ่ม อปพร.ที่ อบต. รับผิดชอบ อบต. ให้งบประมาณในการจัดประเพณีประจำหมู่บ้านทุกปี และอบต. มีการจัดสรรงบประมาณให้กับประชาชนและส่งเสริมด้านศิพายในหมู่บ้านของท่าน

6.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล หมายถึง การมีส่วนร่วมในการประเมินผล เพื่อหาข้อสรุปความสำเร็จ หรือความคุ้มค่าของการดำเนินกิจกรรม/โครงการขององค์กรบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย ท่านเป็นผู้หนึ่งที่เข้าร่วมรับฟังผลการดำเนินงานของอบต. เป็นผู้หนึ่งที่เข้าร่วมติดตาม ประเมินผลการทำงานของ อบต. มีส่วนร่วมในการติดตาม ความชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้ของ อบต. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบแผนพัฒนาหมู่บ้าน ของส่วนใหญ่ มีส่วนร่วมในการประเมินผลการทำงานของส่วนใหญ่ในการพัฒนาหมู่บ้าน และมีส่วนร่วมในการตรวจสอบงบประมาณด้านการศึกษาของ อบต.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ข้อเสนอที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางพัฒนาส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนตำบล กำแพง อำเภอเกย์ตรีสัย จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไป